Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

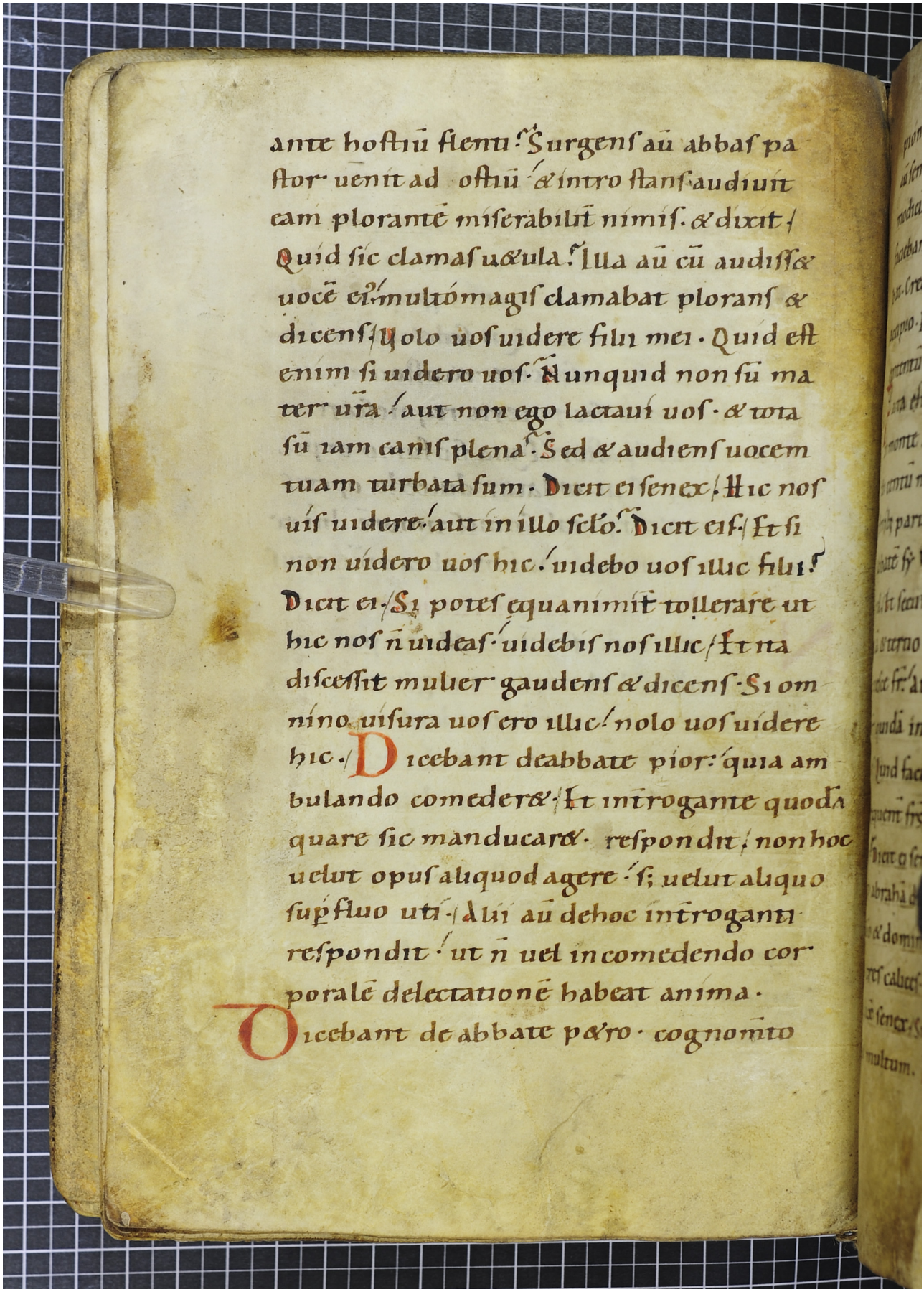

ante hostiū flentū. Surgens aū abbas pa
stor uenit ad ostiū & intro stans audiuit
eam plorantē miserabilitē nimis. & dixit /
Quid sic clamas uāula. Illa aū cū audisset
uocē eius multo magis clamabat plorans &
dicens / Nolo uos uidere filii mei. Quid est
enim si uidero uos. Nunquid non sū ma
ter uīra / aut non ego lactaui uos. & uīa
sū iam canis plena. Sed & audiens uocem
tuam turbata sum. Dixit ei senex / Hic nos
uis uidere / aut in illo seculo. Dixit ei / Et si
non uidero uos hic / uidebo uos illic filii.
Dixit ei / Si potes equanimiter tollerare ut
hic nos ñ uideas / uidebis nos illic / Et ita
discessit mulier gaudens & dicens. Si om
nino uisura uos ero illic / nolo uos uidere
hic. / Dicebant de abbate pior. / quia am
bulando comedere. / Et interrogante quoda
quare sic manducare. respondit / non hoc
uelut opus aliquod agere. / sed uelut aliquo
superfluo uti. / Alii aū de hoc interroganti
respondit. / ut ñ uel in comedendo cor
poralē delectationē habeat anima.
Dicebant de abbate paro. cognomīto